

קרניים צבריות עליזות מדביק וודיסט ישראלי למתחרה גרמניה

לי כי לאנשים אלה יש "אלרגיה" לצילומים. מאחר והייתי רק אורח באותו מועדון, לא ניסיתי להתחכח עם מארחי. החלטתי לחכות להודעות בה אוכל לצלם את חברי האגודה הנוודיסטית. ההודעות באה בראשית ינואר, כאשר על לוח המודעות של הברכה בקופנהגן נמסר, כי ב-21 בחודש מרץ השנה ייערך בברלין מיפגש שחיה בין חברי האגודה של קופנהגן לבין חברי האגודות של ברלין, האובר ובראונשוויג. דמי ההשתתפות במאורע המלהיב הזה, בו תיערכנה גם תחרויות שחיה בין חברי האגודות השונות: 120 ל"י, הכוללים גם אירוח של יומיים במלון בברלין. מובן שלא יכולתי להחמיץ מיפגש ספורטאי כזה.

אסע ברכבת מדנמרק אל מערב ברלין כולל גם מעבר הכרתי דרך שטחה של גרמניה המזרחית. הרכבת הבינלאומית, המיועדת לורים בלבד, עוברת דרך שטחי גר-

החום מגיעה עד ל-95 מעלות. מתוך הסאונה קופצים ישר לבריכת השחיה. לרשות חברי המועדון עומדים כסאות מרגוע, חדר טל-חיויה ומזנון קטן לאכילה חטופה. המאכל הביתי: דג מטיאס, מרק גולש וכוס בירה. בין האורחים הדנים לבין המארחים הגרמנים מתפתחים מייד יחסי ידידות ואחוזה. בלי הבגדים, רואים עד מהרה שאין כל הבדל.

חבר הוועד של האגודה הברלינאית מס' ביר לי כי בברלין המערבית קיימים עוד חמישה מועדונים מעין זה. בכל רחבי גרמניה רשומים כיום כבר כ-100 אלף ראשי משפחות באגודה, כשמספרם הכולל של החברים מתקרב לחצי מיליון. במרבית הערים יש לאגודה בריכת-שחיה שהיא רכוש האגודה, המהווה גם את המועדון. המיגבלה היחידה הקיימת לגבי התקבלותו כחבר באגודה היא שנרשמים בה רק משפחות שלמות, או רווקים ורווקות שטרם נישאו. אין מקב"ל לים חבר נשוי שאינו מביא עמו למועדון את אשתו וילדיו. אחרי הכל, יש לשמור על גורמות של מוסר.

נודיסטים, נודיסטים, אבל זה לא צודק שתסתכל באשת חברך בעוד שאת אשתך אתה שומר בבית לעצמך בלבד.

גם השוטר

במירוץ מפשיט

מחרת היום, בא היום הגדול של המיפגש הבינלאומי בין הנודיסטים של

כסה זמן

בשעת הפסקה בין תחרויות השחיה שנערכו בברלין, מסתובבים היתחרים בעירום בחופשיות באולם המפואר, מתעמלים או מתעטפים במעילי-ירחצה. שום מתח מיני לא היה בין המתחרים. המתח היחיד היתה רוח הספורט.

מניה המיורחית, כאשר החושבים המקומיים אינם רשאים לעלות אליה. בתחנות הרבות בהן עוצרת הרכבת, עומדים החושבים ולוטשים עיניים אל הזרים, הבאים כאילו מעולם אחר.

צריך להביא את כל המשפחה

בתחנת הרכבת של ברלין המיורחית טובבים את הרכבת שומרים עם כלבי ציד, כדי למנוע התגנבות של חושבים. חיילים מזוינים ניצבים ליד כל דלת, כדי למנוע כניסה או יציאה. המש דקות של נסיעה ואנו כבר בליבה של ברלין האחרת, ליד גן-החיות. איש אינו בודק דרכונים. אנו, הנודיסטים של קופנהגן, יוצאים ונבלעים בהמון האדם. מכוניות פרטיות של חברי האגודה הנאטוריסטית בברלין, מסיעות את כל הקבוצה הדנית לבית-קפה, בקומה 16 של בנין רביקומות. אני וידידי הישראלי, המייצגים גם את הנודיסטיים של ישראל במיפגש בינלאומי זה, מחליפים בעברית דיעות והערכות על סגולותיהן הגופניות של מארחותינו הגרמניות. אנחנו מגיעים למסקנה משותפת: הדניות נראות טובות יותר, טעימות יותר.

מיד אחרי שאנחנו מסיימים את כיבון הקפה בעוגות הקצפת, אנו מוזמנים להתארך למשתה בסאונה נאטוראליסטית. לוקחים אותנו למרתף של בית מגורים רגיל, שהפך למועדון האגודה. יש שם בריכת שחיה אינטימית, בגודל של 8 מטר - 12 מטר. לידם איבועה חדרו סאונה של עץ לבן, לבחירה יש סאונה לחה ויבשה. מידת

היכון לזינוק!

שופט לבוש בבגדי-איומן מזניק אל המים קבוצה של נערות צעירות, נודיסטיות מקופנהגן וברלין, שהתמודדו ביניהן בבריכה האולימפית בברלין. ביציע יושבים גם צופים לבושים, חברי מועדון הנודיסטים.

הנכבד. סוף סוף, לא כל יום מוזמן לך להיות נוכח באולימפיאדה של נודיסטים. בתום הפגישה בה ארבע השעות, אחרי שהגרמנים שבנו מלהתבונן בדנים והדנים

דנמרק לבין הנודיסטים של ברלין. אחרי ארוחת צהריים משותפת בבית העיריה של רובע שיינברג, אנו נוסעים אל המיפגש. הוא נערך בבריכת-השחיה האולימפית של הר-

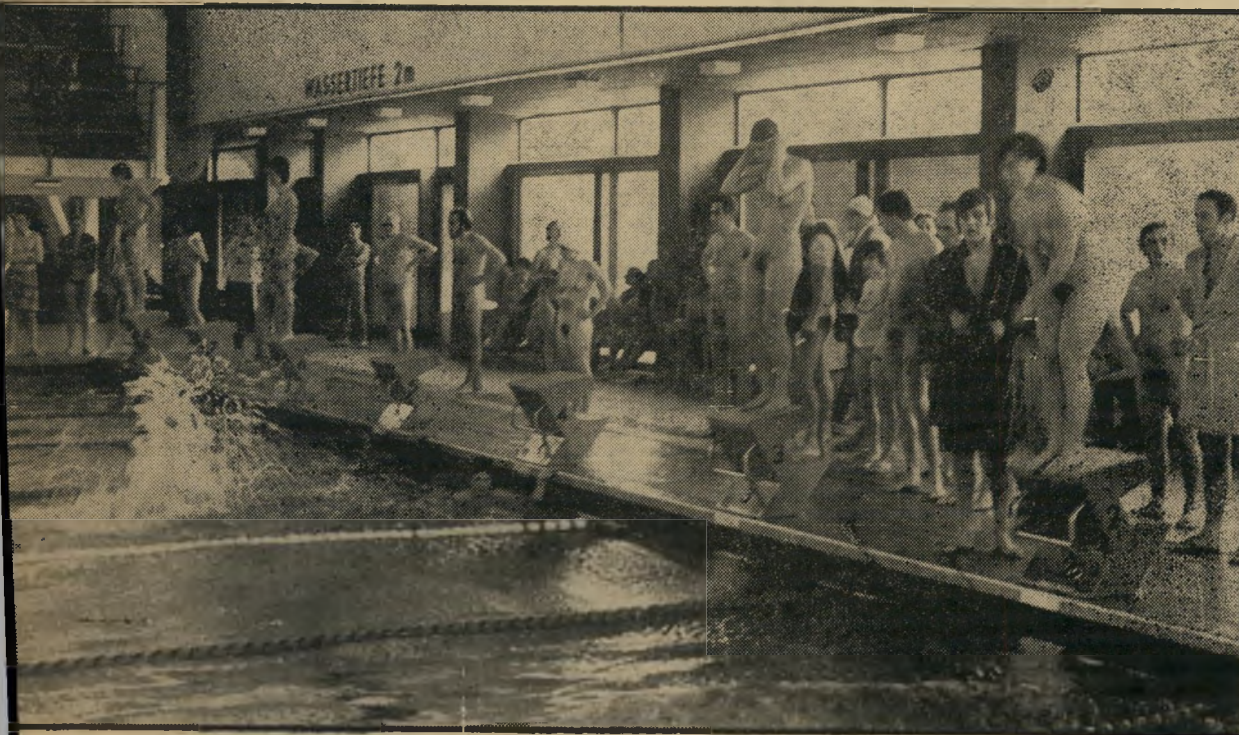
והרטובים

בגרמנים, לוחצים ידיים. מאחלים זה לזו להיפגש במחנות הקיץ. יוצאים אל תחנת הרכבת במיורחה של ברלין. הרכבת לקופנהגן היוצאת מהמיורחה. בנקודת המשמר של רחוב פרידריך, הגבול בין שני חלקי העיר, מפשיט אותי שוטר ובוחר כל סיסת נייר שבחפצי. הבסתתי שאין לי כל כוונה לצלם במיורחה וכל מה שרציתי לצלם צולם כבר במערב.

הוא מניח לי לעבור. אני יוצא אל הרחוב הריק ממכוניות. צעירה ממיורחה ברלין, היא מלווה אותנו, רואה שאני מחפש מכונית. היא אומרת לי: "אצלנו אין צורך במכור ניות שיטפנו את האחיר הצח!"

בע, שהפכה למשך 4 שעות למעין אולימפיאדה זוטא של נודיסטים. חלק מהנוכחים משתתפים במישהים ובי תחרויות השונות הנערכות במים. אחרים יושבים וצופים בנעשה מהיציץ, גם הם בעירום כמובן, והאחרים יושבים ושותים קפה במזנון. זה היה בדיוק כמו כל תחרות ספורט פרובינציאלית אחרת. ברגעים של מתח בתחרות, נשכחה אפילו העובדה שהמתחרים הם ערומים.

מכיון שהגרמנים הם ליברלים יותר בכל הקשור לצילום נודיסטי מאשר הדנים (אצלם אין עדיין תעשיית פורנו מפותחת כמו בקופנהגן), יכולתי הפעם להנציח את המעמד

דנמרק וגרמניה, נטלו חלק גם שני ישראלים, שהצטרפו אל המש"לחת הדנית. בוויכוח הנוקב שנישט בין הצופים על הופעתן של הנערות-השחייניות — זכו הבנות הדניות בכורה ללא כל עוררין.

כשהגברים ניצבים מאחור, מתכוננות הנשים לזנק אל הנערות-השחייניות — זכו הבנות הדניות בכורה ללא כל עוררין.

התחרות בעירום

המים. במיפגש בינלאומי זה של נאטוריסטים מושבעים, אורחי